73ste Jaargang — Nr 33. Zaterdag 20 Augustus 1927

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel .....fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws .....fr. 2.00
Vermissen en doodsberichten .....fr. 3.00
Kleine Aankondigingen :
van 1 tot 4 regels .....fr. 2.00
Elke regel meer ..... fr. 0.25
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :
Drukkerij COLLEE
— (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN
Postcheck rekening n 81255.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar. vooraf betaalbaar
25 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

TONGEREN, 20 Augustus 1927.

De groote oorzaak.

We lezen het volgende in een Fransch katholiek dagblad

« Gien dag gaat voorbij in Frankrijk zonder dat een gezin zijn zaken regelt met revolverschoten. 't is te zeggen, zonder dat het zijn twisten in stijgende lijn voortzet, en dan ten slotte, de eene of de andere — zij of hij — het aanlegt op het leven der wederhelft.

» Een tijdje krijgen ze eene ruime plaats in de dagbladen, en later, onder algemeene belangstelling, het gerecht een groot deel onder hen vrijspreken, onder de bewonderende toejuichingen van het publiek ».

Een dagbladschrijver zegt dat hij, zekeren dag, het oordeel inriep van een gekend magistraat, over de al te opvallende vrijspraken. De bevoegde man antwoordde hem :

— De groote oorzaak van het toenemen in aantal dier zoogezegde « liefdedramas » is de groote toegevendheid met dewelke de jurylecden hen behandelen. Het aantal der misdaden in dien aard zou wel verminderen, indien de misdadigers eens goed werden ingepeperd. Maar onze « populaire » magistratuur is samengesteld uit menschen, die niet veel ondervinding hebben, en die niet kunnen weerstaan aan de welsprekendheid der advokaten van het assisenhof. Ze zitten op hunne plaats, in dezelfde geestesgesteldheid als wanneer ze tegenwoordig waren in een theaterstuk, dat in hoogst dramatische voorwaarden werd ten tooneele gebracht. Hoe wilt ge dan wat ze, bij de beoordeeling er aan denken, heilzame voorgaande van gerechtigheid daar te stellen ?

In een blad dat verre van katholiek is, schrijft M. de Pierrefeu : « Het gerecht mag toch « a priori » niet aannemen, dat het een man kan kwijtgescholden worden dat hij zijn vrouw gedood heeft, zelfs al dacht hij daartoe redenen te hebben. Indien iemand wetens en willen aan anderen het leven ontneemt, is hij strafbaar. Natuurlijk, alles moet gewikt en gewogen worden en dan kunnen er, in voorkomend geval verzachtingen toegebracht worden aan de straf. De jury heeft echter geene rechtskundige opvoeding ontvangen ; het grootste gedeelte der lieden, geroepen om er deel van uit te maken, heeft de noodige studies in de rechten niet gedaan, welke noodig zijn om de zaken nuchter te beoordeelen. Eene groote licmte bestaat in de opvoeding der massa, welke enkel voortgaat op eigen gevoelen. Onze hedendaagsche schouwburgen, cinema, romans, hebben niet weinig bijgedragen tot verbastering van den rechtvaardigheidszin ».

Zelfs kinderen zijn onderhevig aan de groote kwaal van het aan te leggen op den evenmensch. Voor een paar dagen zelfs werd ons bericht, dat zes jongens van 12 tot 14 jaar, er hun behagen in vonden, een braven werkman, 50 jaar oud, met steenen dood te werpen.

De Ouders en de opvoeding van de Kinderen.

Wij katholieken laten ons soms met onze principeen voor den gek houden ; wij mogen het gras niet voor de voeten laten wegmaaien.

Wij mogen niet zijn als de sijsvrouwen die buiten huis loopen, terwijl de gauwdieven door de spleet van de deur binnendringen en een moot stuk uit 't huishouden wegkappen. Wij moeten waken over onze zaken en waar het gaat over de rechten van God en de Kerk moeten we niet zwijgen of den kop heeriiggen, maar de wit-gele vlag hijsenen. Daarom moeten we op onze hoeve wezen zoo men ons in naam van de gelijkheid, de vrijheid of de ontvoogding komt fleemen met nieuwe dogmas die de eeuwenoude waarheden moeten vervangen. Wij moeten deze vluchten, want we weten niet wat zij in 't schild voeren. Er is een nieuwe oorlog op hande ; eerst tegen de geestelijkheid, nauwen tegen de scholen. De strijd gaat nog niet met open vizier tegen de kinderen en hunne zieltjes, maar heimg wordt er toch op aangestuurd zoo men reeds spreekt van zeekenmoraal en onzijdige opvoeding.

Hij, die niet weet waar de knoop zit, die niet uitgerust is voor den aanval, heeft de kansen tegen zien. Hij, die zien verst op zijn oasis heeft gestend, aan 't uithouden en overwinnen.

De Ouders en de School.

Verkeerd is het gedacht dat de school alles is in zake opvoeding ; dat de school alleen de taak van het kind moet behartigen. Ve vatten de school te zeer op als het uitsluitelijk middel van de kinderopvoeding. De school moet hulp zijn ; wel heeft ze de kinderen onder de hand, ze voedt hen wel op, maar niet van natuurswege ; enkel en alleen om de omstandigheden bij te werken. De eerste opvoeding, de eerste opleiding op alle gebied, berust als een recht en als een plicht bij de ouders. Welk is de roeping van het huwelijk, tenzij het geskacht voort te zetten en eens dat er het is, dat ni uwe leven te onderhouden en op te voeden. Het kind is levens het eigendom van man en vrouw, maar uit dit eigendom spruit voor de ouders de plicht. Wie iets bezit mag er over beschikken naar willekeur. Maar gij die 'n kind hebt, al is 't nog uw eigendom, al is 't nog vleesch van uw vleesch en bloed van uw bloed, en al hebt ge het groot gebracht met uw brood en uw eigeuste zorgen ; naar willekeur moogt gij er niet over beschikken, gij moet de natuur van het kind eerbiedigen en ge moogt het niet dom houden en gien manieren leeren naar uw beliefte. Recht wordt plicht. Zoo remand aan zijn plicht verzaakt, zijn plicht verwaarloost, dan heeft hij aan het geloof verzaakt en hij is slechter dan een ongelooviger.

Maar omstandigheden kunnen ingrijpen. In de huidige maatschappij is het leven ingewikkeld en door de bedrijvigheid er van verkeeren de ouders in zulken nedeligen toestand van opvoeding dat ze niet geneeg tijd en zorgen vermogen te besteden aan het onderwijs en de volledige opvoeding der kinderen. Een vader die werkt op de fabriek een moeder die haar handen vol heeft met de bereddering van haar huishouden, aan met elk uur van den dag het kind zijn gedragslijn voorschrijven. Hunne stachtelijke voorneeiden hebben een groote opvoedkundige waarde maar tot het bolwerken van de opleiding zijn ze niet in staat. Niettemin blijven de ouders gebonden aan hun recht, aan hun plicht, als de uitgroei van een boom in den boom zelf blijft zoolang deze wast en leeft. De opvoeding van de kinderen zit hen in de natuur en die plicht werpen zij niet weg als hun schort den middag en den avond.

In het ouderlijk leven is er zooveel dat niet loslaat om te gaan naar het kind met geheel hun verstand, geheel hun gemoed en geheel hun beleid. Doch de ouders moeten doen wat ze kunnen en moeten, om de opvoeding van de kinderen bij te werken, ze naar school sturen. Scholen moeten helpen, scholen zijn strikt genomen maar een hulp maar gezin de omstandigheden is de school dringend noodzakelijk.

Sturen de ouders hun kinderen naar school dan dragen ze met groot vertrouwen een deel van hunne taak over op de onderwijzers. Hebben de ouders het recht en de plicht van opvoeden volgens de natuur, de onderwijzers hebben dit ambtshalve. De scholen dus moeten opvoeden in de richting die de ouders zischen mogen en kunnen.

Wij katholieke ouders, eischen dat onze kinderen een katholieke opvoeding genieten. wij willen dat de kinderzieltjes de Waarheid kennen en deze liefhebben. Waarom dan ons praten van onzijdige opvoeding en leekenmoraal ? Onze kinderen moeten rein blijven, ze moeten hun katholiek zijn fier dragen en daarom zullen we onze kinderen sturen naar scholen waar het onderwijzend corps werkt voor het welzijn van de kinderzieltjes, waar de onderwijzers doen aan ware opvoeding, aizoo verwaarloozen we onze heilige plicht niet.

J. K. W.

Welk is mijn recht ?

Verzekering tegen brand. Verklaring van den Vrederechter. Bestaat die oude pleegvorm nog ?

In een onder vorige juridische artikels, hebben wij onze lezers gewaarschuwd voor het gevaar dat de verzekerde loopt, door het verzuimen van pleegvormen, die nevenstaat in de algemeene voorwaarden der polissen vermeld zijn. Wij spraken namelijk van de stuiwwigende herinneiwing der verzekeringscontracten, bij gemis aan schriftelijke verklaring van verzaking of opzeg. Verdoken tusschen de verduivelde kleingedrukte bepalingen der polissen, lezen wij nog eene andere zoderlinge clausule, rakende een pleegvorm die naar 't schijnt, in acht dient genomen te worden : brand ontstaan aan huewel in onbruik geraakt, doch steeds ter herinnering wordt gebracht der verzekerden : 't is : de onmiddelijke verklaring van den brand aan den Vrederechter van het Kanton. Die verklaring moet beletten den juisten datum van het voorgevallene den dum van den brand, zijne gekende of vermoedelijke oorzaken, de middels aangewend om het vuur te bestrijden, met alle omstandigheden, alsook het beirag en het voorwerp der geloofde schade ».

Wie doet dat nu nog ? Wie leest die aardige voorwaarde ? Hoeveele hebben ook van die bepaling zelf hooren spreken ? Zij wordt gemeenlijk door den verzekerde, in geval van ramp verwaarloosd ; zij wordt nooit mogen wij zeggen door den geteisterde toegepast, noch door de Verzekeringsmaatschappij vereischt ; zij wordt door beiden in de vergeetdoos gelaten. Niettemin zult gij ze vinden in de voorwaarden van alle polissen. Zelden geteurt het dat de verzekering het verontachtzamen van die pleegvorm tegen den verzekerde opwerpt ; meestal zal geen verzekeringsmaatschappij voorde 1 willen trekken uit de overtreding van voorwaarden, wanneer de kwade trouw van den verzekerde niet doorschijnt. Doch al ware het maar, om alle verzekerden aan te sporen tot beter opmerkzaamheid der algemeene voorwaarden van de polissen die ze onder teekenen willen wij nogmaals een nieuw voorbeeld van ons gezegde aanhalen. Moet die bepaling dus in acht genomen worden, of wel mag men ze voorbijzien ? — Strikt genomen, in de polis vermeld zijnde strickt zij tot wet voor degenen die ze aanvaard hebben : immers alle wettelijk aangegane overeenkomsten strekken tot wet voor dezen die ze aangegaan hebben en dienen nageleefd : zij kunnen slechts herroepen worden door wederzijdsche toestemming (verzaking der handelende partijen) of wegens oorzaken door de wet voorzien. Dit zijn de termen der wet (art. 1134 B. W. B.) De vragen die zich onmiddelijk voordoen zijn de volgende :

Zou, ja of neen, bij verzuim van die pleegvorm in de polis aangestipt, het verval der gansche polis mogen verklaard worden ? Kan men houden staan dat die aloude bepaling, die wel steeds in de algemeene voorwaarden herhaald, doch praktisch nooit meer nageleefd wordt, moet beschouwd worden als herroepen door wederzijdsche toestemming, en dienstvolgens zonder kracht en niet bindend nutteloze overleving van oude tijden ?

Het schijnt wel dat men aan de verstevrnag bevestigend, aan de tweede, ontkennend moet antwoorden. Neen, hoewel praktisch nooit nageleefd blijft de bepaling bindend en 't verzuimen van de pleegvorm kan het verval van 't contract voor gevolg hebben. Een dergelijk geval deed zich onlangs voor en werd door de scheidsrechters duidelijk beslist. Een verzekerde had de pleegvorm ijk naar gewoonte verwaarloosd. Doch hier gebeurde het, behalve 't voor zijn ongeluk dat de verzekeringsmaatschappij voorstander van de strikte toepassing der aangegane overeenkomst al de bepalingen inbegrepen die vergeetheel opwerp en bewerkte dat het verzuimen van die pleegvorm het verval van 't contract meebracht. Volgens hare mening, diende geen cent vergoeding betaald te worden ? Zij bleef pal onverbiddelijk op haar standpunt staan. Hoe verlustrigend was 't niet voor den verzekerde, die gram werd en de beslissing aan scheidsrechters overliet. De scheidsrechterlijke uitspraak is bijzonder interessant. Wat lezen wij ? Nagenoeg het volgende, in rechtstyl :

Overwegende dat alle wettelijk aangegane overeenkomsten tot wet strekken voor dezen die ze ondertekend hebben (art. 1134 B. W. B.)

Overwegende dat de dwingende uitlegging van de betwiste bepaling geen den minsten twijfel inopens den zin kan doen staan.

Dat zeeker bedoeld de voorzieene pleegvorm niet nageleefd te hebben en niet bewust aan hij wettelijk zou verbindend geweest zijn de voorzieene verklaring te doen.

Dat hij vruchteloos en ten onrechte opwerpt dat de verzuimde pleegvorm ten enzen tijde niet meer toegepast wordt in algemeen onbruik geraakt is en geen nut meer levert ; dat wel integendeel die oude pleegvorm den verzekerde moet aanzetten tot opmerkzaamheid en waakzaamheid ... verklaringen van brand en schade.

Dat er in alle zoodat geen onderscheid door den rechter dient gemaakt daar waar de overtreedbaar geen onderscheid voorzien en dat de rechter niet vermag de to passing der niet treedbare bepaling te wegnemen, reden dat hij er geen praktisch nut in vindt, enz.....

Om al deze redenen werd de eisch van den verzekerde verworpen : dienstvolgens werd hij verplicht de gelochte schade zelf te dragen. Zoo werd bewezen volgens den geest der wet, en niet rede, ons inziens. In feite, wij aerhalen het ter eere onzer goede verzekeringsmaatschappijen eischen deze do naleving van die oude pleegvorm niet meer ; zij eischen slechts dat verzekerde melding van het voorgevallene zou doen, 't zij aan de verzekering zelve, 't zij aan den agent (doe uw post per aanbevolen brief). Doch in rechte is die bepaling geldig. Het verzuimen schijnt nog ten onzen dage verval van 't contract voor gevolg te moeten hebben. De rechters zijn verplicht, in geval van aanmekking zijn der verzekeringsmaatschappij, de toepassing van die pleegvorm na te gaan en desgevallend het verval van het contract uit te spreken. Dit schijnt voor geene betwisting vatbaar.

Natuurlijk is dergelijke handelwijze eener verzekering in dit geval meekomaal onkomst op moreel oogpunt en zou haar geenerlei nut aanbrengen ; integendeel ... zou zeer hare goede naam krenkend. Maar dit is uit de kwestie niet.

Als gevolgtrekking, zeggen wij nogmaals aan alle verzekerden : Wees op uwe hoede ! Leest niet aandachtig de algemeene voorwaarden in uw polis aangestipt en kent ze opdat gij niet door onvergeefelijke onwetendheid, door ; jammerlijke vergeetheid, onaangenaime verrassingen zoudt te gemoet gaan !

ANDRE RODENBACH,
Advokaat, GENT.

BUITENLAND

DUITSCHLAND.

Het doodshoofd voor het raam. DE GEVOLGEN VAN EEN KWADONGENSSTREEK. Op het station te Halle aan de Saale werd een 15 jarig dienstmeisje van stand van krankzinnigheid dat den station Leipzig-Halle aankwam, waarin de eindelijkheid dat lijk aan een gericht werd vergeefdeert.

Het meisje de dochter van een hoopmaat was in [illegible] kwaadongenstreek gewoonten, dien zwarte zonne maakt, en een [illegible] zich in een [illegible] kuisje hielden Verloofd. De student hield [illegible] doodshoofd bij zich en de [illegible] tijdens de reis drinken en [illegible] hadden de [illegible] kwaadsten op het [illegible] en een dollen streek [illegible] te maken. Het doodshoofd werd van een [illegible] voorzien, op een stoa geset en tijdens het rijden van den trein door een [illegible] voor het venster van de [illegible] gebonden verzonden. Het wasreeuts nacht [illegible] de verzeiling. Bij het [illegible] van den [illegible] meisje en vriendelijken kreet [illegible] zien het [illegible] van den trein [illegible] [illegible] boven [illegible] [illegible] ... [illegible] ... [illegible] ...